

Hur trovärdig är vår myndighetsutövning?

Börje Wigström

Helsingborg borje@Wigstrom.net

Miljömagasinet 2008-09-26

Med tanke på vad som hänt i Kolsäter och vilken tragedi som har drabbat Fredrica Lind och hennes hundvalpar måste jag göra en uppföljning av den artikel jag skrev "Gift i hundvalpar" i Miljömagasinet 15 augusti.

Forskaren Tony Kronevi, som är veterinärmedicinare, toxikolog och patolog, har ett förflutet i forskarsammanhang där han stött på olika former av förgiftningar hos djur. Han kan koppla ihop vissa av symtomen som kan liknas vid det som Fredrica Linds hundvalpar har drabbats av och Kronevi förmedlar information som han förvärvat vid Statens Veterinärmedicinska anstalt (SVA) i Stockholm på 1970-talet.

Tony Kronevi säger: "En hypotes som framförs från en kollega på SVA, var att bekämpningsmedlet paraquat enligt litteraturen kan ge förändringar liknande dem som Fredrica Linds valp hade. Detta associerar jag med kycklingar som vi undersökte vid Statens Veterinärmedicinska Anstalt i Stockholm på 1970-talet. Kycklingarna var slaktade för att säljas men eftersom man såg vätskeutgjutningar (ödem) i kropparna skickades de till oss för undersökning. Vi kunde konstatera vätskeutgjutningar, men vi kunde inte fastställa orsaken till det. Senare fick jag läsa i vetenskaplig litteratur att man i ett annat land hade samma problem. Vid kemisk analys hittade man gift som kunde härledas till kycklingarnas foder. Vid beredning av skinn använde man pentaklorfenol (dioxin finns i den som rororening, liksom i fenoxisyror). Det pentaklorfenolhaltiga fett som man skrapade bort från de behandlade hudarna blandades i kycklingfoder. Pentaklorfenol användes i såväl trä som i skinnindustrin".

Fredrica Lind, jag själv och många andra har sett hur tjänstemän i våra kommuner agerar utan att förankra sina beslut i de lagar och förordningar som de är satta att försvara. Tyvärr ser man hur slarvigt man till exempel hanterar miljöbalken när man tar beslut i Miljönämnderna. Kan vi lita på våra myndigheter? Min erfarenhet säger mig att trovärdigheten hos våra myndigheter kan stavas myndighetsmissbruk.

Säffle kommun har gett markägaren tillstånd att bedriva verksamhet på mark som är under utredning utan att boende i grannskapet har fått vetskap om det. Man säger också i ett tidigare utlåtande att man skall göra en djupgående analys av markområdet. Istället låter man markägaren plöja upp marken. Om man plöjer marken är det ett bevis på att man tänker nyttja marken på något sätt. Säffle kommun begår ett lagbrott när man med vetskap om att marken har en förorening inte stoppar allt nyttjande tills alla utredningar är klara. Man kan inte odla, ej heller ha betesdjur där man bevisligen har dioxin och pentaklorfenol i marken.

Jag hoppas att Säffle kommun förstår allvaret i det här och att deras agerande kommer att anmälas om de inte tar sitt förnuft tillfånga och reder ut detta.

Dessutom måste undersöknings Plikt och efterbehandlingsansvar hanteras strikt miljömässigt för att undanröja alla problem som det för med sig för de boende i anslutning till den här förorenade marken. Jag hoppas verkligen att deras beslut inte stöds av skälighetsprincipen i miljöbalken, i så fall befinner de sig på djupt vatten.